

14-15

Guía de la asignatura SEMIPRESENCIAL

CATALÁN-VALENCIANO BÁSICO A2

CÓDIGO DE IDIOMA : 04920017

UNED

14-15

CATALÁN-VALENCIANO BÁSICO A2
CÓDIGO DE IDIOMA : 04920017

INDICE

INTRODUCCIÓN
OBJETIVOS
EQUIPO DOCENTE
CONTENIDOS
BIBLIOGRAFÍA BÁSICA
BIBLIOGRAFÍA COMPLEMENTARIA
METODOLOGÍA
EVALUACIÓN
TUTORIZACIÓN

INTRODUCCIÓN

El objetivo de la programación aquí planteada es conseguir el conocimiento oral y escrito de la lengua catalana, desde una primera aproximación (competencia cero) hasta un dominio correspondiente al nivel B2.

El punto de partida y marco teórico de referencia se basa en las consideraciones establecidas por el Consejo para la Cooperación Cultural del Consejo de Europa sobre el aprendizaje de lenguas modernas y tiene en cuenta las aportaciones de los diferentes organismos públicos encargados de la normalización de la lengua en todo el ámbito geográfico de ésta (Institut Ramon Llull y Acadèmia Valenciana de la Llengua). Los tres cursos previstos se ajustan, en conjunto, a lo establecido por la DGPL de la Generalitat de Catalunya de acuerdo con el Marc europeu comú de referència per a les llengües: aprendre, ensenyar, avaluar.*

Se sigue la metodología a distancia, que es la propia de la UNED. Nuestra metodología defiende el papel del alumno adulto como sujeto activo del aprendizaje. La enseñanza de la lengua se fundamenta en el enfoque comunicativo y en un aprendizaje que facilite la adquisición de conocimientos y de habilidades de uso de la lengua en todas las situaciones y que a la vez potencie la autonomía del alumno y el autoaprendizaje.

A grandes rasgos, definimos los niveles que ofrecemos de la siguiente manera:

Nivel básico

Grado de competencia general mínima en el uso de la lengua. Con el dominio de este nivel, el alumno puede comprender y usar frases y expresiones de uso frecuente relacionadas con las áreas de experiencia más relevantes (presentarse, orientarse en la ciudad, etc.) así como participar satisfactoriamente en la mayoría de situaciones cotidianas que le sean más próximas y describir aspectos de su pasado, su entorno. Corresponde al nivel A2.

Nivel intermedio

Grado que permite la intelección de las ideas principales de textos claros que traten sobre temas que le sean más o menos conocidos (relacionados con el trabajo, el estudio, el ocio, etc.). Sabe desenvolverse en un amplio abanico de situaciones comunicativas y es capaz de generar textos sencillos y bien cohesionados sobre temas que le sean cercanos, así como expresar deseos, describir sucesos, etc. Corresponde al nivel B1.

Nivel avanzado

Grado de competencia suficiente para poder entender las ideas esenciales de textos de una cierta complejidad, incluso de carácter relativamente técnico, y para poder comunicarse ya con cierta fluidez y naturalidad con hablantes nativos. Puede generar textos claros sobre temas diversos y defender sus propios puntos de vista sobre temas generales. Corresponde al nivel B2.

Conviene que el estudiante haga todo lo posible por leer y estudiar directamente en catalán-

valenciano lo que podría ser considerado como la versión a distancia de la inmersión lingüística. Este esfuerzo implica tanto el recorrer a menudo al diccionario como el de avanzar conjuntamente en adquisición escrita y oral.

Si la dosificación es una clave para el éxito del aprendizaje, en este caso lo es también el seguimiento de las audiciones del curso en concreto y, además, el interés por buscar ocasiones de práctica o de escuchar parlamentos solventes (conferenciantes, vídeos culturales, etc.), acercarse al mundo cultural de expresión catalana en sus distintas facetas y, sobre todo, la decisión de lanzarse a hablar. No hay ni que decir que en esta dinámica cualquier ayuda es buena: desde oír programas de radio y televisión en lengua catalana, como lecturas, espectáculos, películas u obras de teatro, canciones, etc.

El alumno contará con el auxilio de los tutores de su centro asociado o, en caso de que en éste no se impartiera catalán-valenciano, con el de la coordinadora de la materia, la prof. Marta Martí, con quien se puede contactar a través del correo electrónico (mmati@madrid.uned.es) . La prof. Martí dirige también el espacio virtual de la asignatura, abierto a todos los alumnos matriculados.

*

<http://www20.gencat.cat/portal/site/Llengcat/menuitem.b318de7236aed0e7a129d410b0c0e1a0/?vgnextoid=7b76bd051ca62110VgnVCM1000008d0c1e0aRCRD&vgnnextchannel=7b76bd051ca62110VgnVCM1000008d0c1e0aRCRD&vgnnextfmt=default>

OBJETIVOS

OBJECTIUS

L'objectiu del curs és capacitar l'aprenent per a comunicar-se adequadament, sense que hagi de recórrer a altres persones, en qualsevol situació i sobre qualsevol tema, encara que li manqui en català la desimboltura i fluïdesa de la llengua pròpia. A la fi del curs, l'estudiant ha de saber entendre l'essencial d'un missatge escrit o oral, explícit i relativament senzill.

L'habilitat comunicativa comprèn el coneixement específic de la cultura i de la societat dels territoris on es parla català-valencià. El domini d'aquesta habilitat ha de permetre que l'usuari supleixi les limitacions comunicatives amb estratègies que facin actuar l'interlocutor com a mitjà per a completar el sentit del discurs.

Aquestes habilitats lingüístiques abracen, doncs, la comprensió i l'expressió tant oral com escrita i el seu domini implica adquirir unes capacitats que permetin a l'alumne comprendre i produir textos de manera satisfactòria, la qual cosa incideix tant en l'aspecte lingüístic com en el comunicatiu.

EQUIPO DOCENTE

Coordinador	Contacto	Horario
Marta Mart Mateu	tel: email: mmati@madrid.uned.es skype:	Jueves 11:00-12:00 h.

CONTENIDOS

Temario

CONTINGUTS

L'organització del programa que us presentem, s'estructura a partir de 8 activitats comunicatives globals. D'aquesta manera, cada activitat comunicativa global, que es presenta amb un títol, pertany a un àmbit temàtic, extret del manual utilitzat com a marc d'aquesta guia docent, Digui-digui, (vegeu-ne referència a l'apartat de materials didàctics), sota aquest àmbit comunicatiu global es tracten diferents aspectes de l'àmbit temàtic a què està associat.

Hem pres aquest mètode com a orientació conjuntament amb les directrius pròpies de la DGPL de la Generalitat de Catalunya. No cal dir, però, que les concrecions que incloem en els següents índexs són només exemples i que els objectius plantejats es poden aconseguir també a través de diversos manuals i mètodes. Ara bé, la valoració i avaluació de l'esforç fet es farà en relació a la consecució major o menor dels objectius ací indicats.

Per aconseguir els objectius d'aquest nivell pot ser molt útil seguir els cursos de parla.cat, un espai virtual d'aprenentatge, ofert per l'Institut Ramon Llull, que posa a l'abast de tothom materials didàctics per aprendre la llengua catalana. Per a més informació consulteu l'apartat alternativa virtual d'aquesta mateixa guia.

UNITAT 1

Ens presentem

Àmbits:

Informacions personals

Funcions comunicatives

- Saludar i identificar-se. Presentar i presentar-se (informalment i formalment). Demanar per algú. Establir contacte telefònic. Saber identificar els membres de la família. Dir l'edat d'una tercera persona
- Demanar i donar informacions personals sobre fets passats relacionats amb els estudis i l'experiència professional. Demanar telefònicament que algú s'identifiqui
- Descriure una persona pel que fa a la seva indumentària, al seu aspecte físic i al seu lloc d'origen; demanar que algú la identifiqui. Descriure vestits per la mida, el color i l'escaiença. Expressar gustos sobre peces de vestir.

- Interessar-se per algú. Expressar un estat físic. Donar consells. Expressar sensacions físiques o anímiques
- Renyar algú. Opinar sobre una tercera persona. Manifestar desacord amb una opinió. Argumentar una opinió. Donar informació sobre un accident sofert per algú. Interessar-se per l'estat d'algú. Expressar sorpresa.

Elements gramaticals

- L'article personal. Les formes sóc / ets / és / sou / són. Tractament formal i informal. La forma si us plau / si et plau (sisplau). Salutacions. El pronom interrogatiu qui. Les formes hi ha...? / (no) hi és. Les formes conec, coneixes, coneixem. Els possessius meu / meva (i flexió). El verb dir-se ("Em dic..."). El verb tenir. Lèxic referit al parentiu bàsic.
- Passat perifràstic.
- Ús del verb fer per a referir-se a una activitat ("fa estudis de...") o al temps transcorregut des d'un esdeveniment ("ara fa 12 anys..."). Adverbis de temps: ahir, despús-ahir (abans-d'ahir).
- Estructura tornar a + infinitiu. El verb ser en funció locativa: "Digues que no hi sóc", "És fora". Fraseologia pròpia de converses telefòniques: Qui el demana? Amb qui vol parlar? De part de qui? Ara s'hi posa...
- Distinció entre Qui? i Quin?
- L'expressió de la possibilitat: deure
- + infinitiu, segur+que. Negació amb pas ("No ho sé pas"). Lèxic referit al camp semàntic de la roba (peces de vestir, colors, matisos, etc.). El pronom ho com a substitut d'un atribut: "- És prim? -Sí, sí que ho és." L'estructura tan + adj. + com i més + adj. Els verbs portar, dur, ser, fer, tenir en les descripcions de persones. Lèxic del camp semàntic de les descripcions físiques de persones. Estructura el / la + veig L'expressió fer conjunt.
- + més + adj. Construcció de frases amb el pronom en i la preposició de introduint l'adjectiu. Ús dels verbs anar i estar + bé/malament.
- El verb passar (una cosa a algú / cessar), trobar-se (bé o malament), tenir (mal de cap, mal de queixal), fer (mal).
- Ús de la perífrasi d'obligació en condicional per a expressar consells: (no) hauries de + inf.
- Expressions: fer mala cara (tenir
- mal aspecte), tenir mal de cap / fer mal el cap a algú. Els adverbis més bé (millor), més malament (pitjor). Els verbs estar (adormit, animat, content, fotut...) i tenir (son, set, gana...). Diferències entre dormir i adormir(-se).
- L'expressió donar-se un co(l)p, fer-se un tall, i "què dius, ara!". L'ús del verb caure (subratllant que en català no és reflexiu). Les parts del cos (amb insistència en el seu gènere).

UNITAT 2

On ens podem trobar?

Àmbits:

Localitzacions

Funcions comunicatives

- Preguntar i dir una adreça i un telèfon.
- Demanar si hi ha alguna botiga i algun servei a prop. Respondre-hi amb diferents graus de certesa. Demanar on és un lloc. Demanar i donar indicacions per a anar a un lloc. Diferents recorreguts per a anar-hi. Demanar i donar informació sobre viatges de vacances (llocs, durada, distància, mitjans de transport, etc.).
- Demanar i dir on està situat un habitatge. Demanar i donar informacions sobre el seu entorn. Descriure la distribució d'un habitatge. Descriure'n l'interior. Opinar sobre la distribució dels mobles d'una habitació. Suggestir alternatives de distribució. Demanar i dir on es col·loquen els objectes. Donar instruccions.

Elements gramaticals

- Interrogatiu quin: "A quin carrer viu?".
- El verb viure.
- La preposició a amb significat locatiu.
- Numerals cardinals i ordinals. Donar i precisar una adreça (referències: a mà dreta, a mà esquerra).
- El verb ser amb sentit locatiu.
- Lèxic: pis, carrer, telèfon, avinguda, plaça.
- L'expressió sap si hi ha un/una... per a preguntar on és un lloc. La resposta amb n'hi ha un/una per a expressar l'existència d'un lloc esmentat anteriorment.
- Lèxic i expressions diverses relacionades amb l'acció d'orientar-se a ciutat (a prop, lluny, fins al capdamunt/ capdavant, a mà dreta, etc.).
- Vocabulari referit al medi urbà (avinguda, plaça, gual, cantonada, cruïlla, direcció prohibida, etc.).
- El pronom adverbial hi en referència a un lloc esmentat amb anterioritat. L'ús de les preposicions amb/en amb mitjans de transports. L'ús de gaire ("Que és gaire lluny, això? No, no és gaire lluny.").
- Ús de cap a per a donar una indicació aproximada. Lèxic: llogar, banda de mar / de muntanya, platja, afores, centre, zona residencial, ben situat, plànol.
- Vocabulari relacionat amb la descripció de l'interior d'una vivenda (mobles, parts de la casa, habitacions, etc.). Expressions locatives: al mig, al voltant, cap a, davant de, al costat de. L'expressió "vols dir que...?" per a posar objeccions. El condicional per a expressar suggeriments: "Jo el posaria aquí." Verbs: posar, desar, endreçar, deixar.

UNITAT 3

Quina hora és?

Àmbits:

El temps

Funcions comunicatives

- Demanar i dir l'hora (Que té hora? És un quart de set.)
- Demanar (per telèfon directament) i donar informació sobre els horaris (d'espectacles, transports, serveis, etc.).
- Demanar i dir una data. Preguntar si es pensa fer una cosa en el futur. Demanar i dir què pensa fer algú en un futur pròxim i quan ho pensa fer. Demanar i dir quan es pensa anar de vacances i durant quan de temps. Demanar i dir quan es va fer una cosa . Demanar i dir quan es realitzarà una acció.
- Demanar a algú si es recorda d'alguna cosa. Recordar a algú alguna cosa. Dir el que es pensa fer. Demanar i donar informació sobre una persona. Donar una informació sense exactitud. Fer recordar a algú alguna cosa. Demanar i dir si s'ha fet alguna cosa. Explicar per què no s'ha fet alguna cosa.

Elements gramaticals

- El sistema català d'indicació de l'hora (i variants). Expressions: A quina hora comença? / Quina hora és? / (Massa) tard, d'hora / ara. Els verbs començar, tancar, sortir, arribar.
- Preposicions: fins a, cap a. Les parts del dia.
- Absència d'article en els noms dels dies de la setmana i en expressions com dimecres de la setmana que ve. Ús del present i del futur per a expressar accions futures. El verb ser en l'expressió de la data. Futurs regulars i irregulars. Nocions temporals: demà, el cap de setmana, tard, una altra estona, la setmana passada, la setmana que ve (vinent), etc. L'estructura pensar+infinitiu. Diferències de significats del verb estar-s'hi ("T'hi estaràs tot el més?"
- / "Quant s'hi està de Barcelona a Mataró?"). Combinacions dels pronoms em, et, es, ens amb el pronom hi. Ús dels pronoms els/les (CD) i els (CI).
- Els verbs recordar-se de / descuidar-se de amb la seva pronominalització (en). Caiguda de la preposició de davant el nexce que: recordar-se que. Sinònim col·loquial de recordar-se: pensar-hi. Indicació d'hores i dates sense precisió: cap allà a les, a quarts de, un dia d'aquests, etc. La perífrasi de probabilitat en passat: "devia ser dissabte". Altres estructures aproximatives: si fa no fa.

UNITAT 4

De què treballes?

Àmbits:

Feina

Funcions comunicatives

- Demanar i dir a què es dedica algú (feina, estudis) i on es realitzen aquestes activitats. Parlar dels horaris de classe o de feina. Demanar i donar instruccions per a preparar un plat de cuina. Demanar i donar informacions sobre les condicions d'una feina (sou, horari, vacances, etc.).
- Preguntar i dir quins requisits es demanen per a obtenir una feina. Demanar i donar instruccions sobre la feina que s'ha de fer. Donar instruccions d'ús d'una màquina. Demanar confirmació d'alguna instrucció. Demanar instruccions concretes.
- Retreure a algú haver dit alguna cosa. Argumentar. Opinar sobre una feina i dir si t'agrada o no. Informar sobre canvis en l'activitat professional. Retreure a algú no seguir un consell. Fer valoracions sobre una activitat. Demanar i donar informació sobre una feina. Demanar i donar instruccions.

Elements gramaticals

- La preposició a amb sentit direccional. El pronom adverbial hi. Els adverbis encara, ja, només i també. L'article amb els dies de la setmana: el dimarts = cada dimarts. L'interrogatiu quant? (i flexió). El verb fer. La diferència entre fer de mestre i ser mestre. La diferència entre què fa i de què fa. Verbs de la 3a amb –eix- / verbs de la 3a purs: servir/sortir. Lèxic: algunes professions en català. Vocabulari bàsic relacionat amb la feina.
- Perífrasi d'obligació: haver de + infinitiu. L'estructura s'ha de.
- Les preposicions per i per a (davant grups nominals i davant infinitiu). Imperatius del verb fer i deixar. Lèxic relacionat amb l'àmbit laboral. Connectors per expressar l'ordre d'unes instruccions: primer, després...
- L'imperfet d'indicatiu de dir, fer i creure. L'expressió emfàtica: els pleonasmes ("Amb aquesta gent, no s'hi pot parlar!"). Fraseologia: estar tip / fart de, no m'acaba de satisfer, etc. El pronom en com a substitut del complement preposicional: "N'estic molt content" (en = de la feina actual). La forma d'obligació en el futur: "Què hauré de fer?".

UNITAT 5

Sortim a comprar i dinem fora

Àmbits:

Quantificació i descripció

Funcions comunicatives

- Demanar tanda en una botiga. Dir què es vol comprar i demanar i expressar-ne la quantitat. Preguntar i dir el preu. Oferir un producte a un client. Preguntar i dir com es vol un producte. Demanar i dir què es vol menjar i beure en un restaurant. Precisar com es vol un plat concret.
- Demanar la identificació d'un objecte. Identificar-lo i dir de qui és. Descriure un objecte. Fer-ne apreciacions de qualitat. Comparar-lo amb un altre.

- Descriure un menjar. Fer-ne apreciacions sobre el gust, l'olor i la temperatura. Descriure
- un defecte. Demanar i donar informació sobre el temps atmosfèric.

Elements gramaticals

- El pronom adverbial en com a substitut d'un complement directe. El verb voler (Quant en vol? / voldria, volia). Els quantitatius gens, cap i res. Lèxic: vocabulari referit a queviures bàsics (pernil, pernil dolç, barra de pa, farina, coca, pastes, arròs, verdures...) i als plats més habituals d'un bar o restaurant. La locució adverbial més aviat per a matisar afirmacions. Les preposicions amb i sense.
- Demostratius neutres: això, allò. El pronom ho com a substitut del CD neutre. La inversió i la pronominalització: "les meves claus, no les has vistes pas?" Ús de pas per a emfasitzar la negació. Contrast entre el meu i meu: "És el meu" / "És meu". Modificadors: més aviat, una mica, gaire. El pronom en com a substitut del nom del CD: "N'hem venuts molts". Connectors: també, però, molts. Ús de gaire com a element interrogatiu o negatiu. El pronom hi com a substitut del lloc: "Hi portava molts llibres, a la furgoneta." Diferència entre gros/grossa i gran.
- El verb ser davant adjectius que manifesten qualitats d'objectes ("Vigila, que crema! És molt calent, eh?"). Comentar l'extensió de la construcció està+participi en lloc de la tradicional és + participi. Les expressions fer olor de / tenir gust de. Lèxic: Adjectius relacionats amb el camp semàntic dels menjars. L'expressió fer malbé. El camp lèxic del temps atmosfèric (oratge) en català: fer bo, fer bon temps, ploure, fred, calor, etc.

UNITAT 6

Fem plans

Àmbits:

Accions, activitats i esdeveniments

Funcions comunicatives

- Preguntar i dir què està fent algú en el moment present. Accions habituals. Iniciar un contacte presencialment. Preguntar i explicar intencions per al futur pròxim.
- Preguntar i explicar què li ha passat a algú en un passat pròxim. Demanar i donar informació sobre un esdeveniment passat recentment. Preguntar si s'ha fet alguna cosa. Confirmar que ja s'ha fet.
- Suggerir fer alguna cosa. Acceptar o refusar un suggeriment o una invitació. Disculpar-se. Acceptar una disculpa. Fer retrets. Expressar una queixa. Manifestar un propòsit.

Elements gramaticals

- L'estructura: estar+gerundi. El verb fer. Accions quotidianes: 1) De l'àmbit laboral: estudiar, treballar, fer torn de... 2) De l'àmbit privat, íntim: els àpats diaris (esmorzar, dinar, berenar, sopar), llevar-se, anar

- + inf. (vaig a dormir).
- Els participis en -at, -ut i -it. Ús del perfet (ha cantat) en català. Sigut i estat, participis del verb ser. La concordança del participi passat. La substitució pronominal amb els pronoms el, la, els, les –i variants
- i ho –amb el verb fer.
- Expressions: em sap greu, bona idea! La pronominalització amb hi: “-Anem a prendre una copa?
- Bona idea! Anem-hi!”. L’adverbi realment per a demanar confirmacions d’una afirmació anterior.
- Ús de podriem + inf. per a expressar un suggeriment. L’expressió vols dir? per a indicar un dubte.
- La fórmula et ve de gust...? per a invitar algú. Altres expressions: ho sento, em sap molt greu, és igual,
- tant se val, igual té, no en parlem
- més, no té (cap) importància, etc. Expressiu d’un propòsit negatiu: no+futur+mai més.

UNITAT 7

Què en penses?

Àmbits:

Opinions, preferències i aversions

Funcions comunicatives

- Demanar i donar l’opinió sobre una persona. Mostrar acord/desacord. Fer una valoració positiva sobre menjars i begudes. Preguntar i expressar gustos i preferències sobre menjars i begudes.
- Expressar una opinió sobre un espectacle. Comparar activitats concretes (vacances, caps de setmana, etc.) d’abans i d’ara. Comparar com era abans una persona i com és ara. Opinar sobre els canvis soferts. Comparar com es vivia abans i com es viu ara.
- Demanar i donar una opinió, amb diferents graus de seguretat, sobre un tema actual. Expressar acord o desacord amb l’opinió d’una tercera persona. Fer apreciacions, a partir de percepcions físiques, sobre el funcionament d’un aparell. Fer apreciacions positives i negatives sobre un menjar.

Elements gramaticals

- Quantitatius: massa, una mica (més/menys), més aviat, força, ben. Significat i ús dels adverbis potser i malament. Expressions d’opinions: penso / trobo / em sembla que... Adjectius qualificatius aplicables al caràcter de les persones. L’expressió tant me fa. L’estructura tan+adjectiu. El superlatiu en –íssim. Els verbs estimar-se més, preferir.
- Els adjectius en grau superlatiu (pitjor, dolentíssim, etc.). Quin + substantiu vs. Que + adj.: “Quin desastre” vs. “Que bonic”. Connectors: com que, però. Contrast entre el perfet i

l'imperfet. Perfet per a una acció recent i acabada; imperfet per a una acció passada i continuada. Contrast entre activitats actuals i anteriors. Imperfet dels verbs fer, ser, tenir, agradar, viure, haver-hi, poder, etc. El substantivador això de.

- Fraseologia relacionada amb l'expressió de la inseguretat: no sabia què dir-li, potser sí, més aviat, etc. El pronom ho com a pronominalitzador d'un predicat. Subjuntiu del verb haver-hi en frases subordinades: "És normal que hi hagi tants incendis". L'expressió no val res per fer una valoració molt negativa. L'expressió emfàtica quin greu que em sap.

UNITAT 8

Qui ens ho pot fer?

Àmbits:

Peticions, serveis i disponibilitats

Funcions comunicatives

- Preguntar sobre l'existència o disponibilitat d'un servei. Reclamar. Demanar disculpes. Descriure una avaria. Demanar un servei. Expressar la impossibilitat de poder realitzar-lo. Demanar i dir si algú pot fer alguna cosa.
- Sol·licitar un servei. Narrar uns fets. Fer un pronòstic. Reclamar un servei. Manifestar una queixa. Excusar-se. Demanar ajut. Donar instruccions.
- Demanar i donar permís per fer una cosa. Demanar a algú que faci alguna cosa. Denegar permís, prohibir que es faci alguna cosa. Donar ordres, renyar algú. Demanar a algú una explicació. Avisar, advertir.

Elements gramaticals

- El pronom cap i l'adverbi mai en frases negatives. El pronom en com a substitut d'un complement directe indefinit. Ús de ser/estar amb adjectius com ple/lliure. Ús de cap / res / ningú. Remarcar la diferència entre no n'hi ha cap i no hi ha res. El verb poder. Pots + inf.? = et fa res + inf.?
- Contrast de perfet, imperfet i passat perifràstic.
- Lligam de les parts passades del dia d'avui amb el perfet: "A la matinada, s'ha espatllat el cotxe." Les substitucions pronominals en contextos narratius (pronoms: li, el, la, i variants). L'estructura dir / assegurar que+ condicional.
- Ús del verb estar davant el participi explícit o implícit o davant l'expressió a punt. Verbs en imperatiu per donar instruccions de manera formal o informal. Posposició de pronoms en l'imperatiu: Ajudi'm!
- Contrast d'expressions: et fa res que+subj. vs. et fa res + inf. La tercera persona del present de subjuntiu en l'expressió de l'imperatiu. Fórmules de cortesia: Em permet? Només faltaria! Et/li fa res = el/et molesta, etc. El subjuntiu en l'expressió de l'imperatiu negatiu: "No cridis!"

BIBLIOGRAFÍA BÁSICA

Aunque todos los manuales que se citan en este apartado son útiles para seguir el curso, el orden en que se citan indica una mínima priorización que establecemos en relación a la utilidad/precio/disponibilidad de dichos manuales.

ROIG, N.; PADRÓS, M.; CAMPS, S. [Libre i CD]. Passos 1. Llibre de classe. Nivell bàsic . Barcelona: Octaedro, 2012.

—. Passos. Bàsic, 1. Quadern d'exercicis. Barcelona: Octaedro, 2007.

—. Passos. Bàsic, 2. Quadern d'exercicis. Barcelona: Octaedro, 2007.

—. Passos. Bàsic, 3. Quadern d'exercicis. Barcelona: Octaedro, 2007.

GUERRERO, I; MERCADAL, T.; ROIG, M.; ROVIRA, M. Nou nivell bàsic 1. Curs de llengua catalana. Formació de persones adultes. [Libre i CD]. Barcelona: Castellnou, 2010.

—. Nou nivell bàsic 2. Curs de llengua catalana. Formació de persones adultes. [Libre i CD]. Barcelona: Castellnou, 2010.

—. Nou nivell bàsic 3. Curs de llengua catalana. Formació de persones adultes. [Libre i CD]. Barcelona: Castellnou, 2010.

CLUA, M. J. [et al.]. Curs de llengua catalana. Nivell bàsic 1. [Libre i CD]. Barcelona: Castellnou, 2004.

—. Curs de llengua catalana. Nivell bàsic 2. [Libre i CD]. Barcelona: Castellnou, 2004.

—. Curs de llengua catalana. Nivell bàsic 3. [Libre i CD]. Barcelona: Castellnou, 2004.

MAS, M.; VILAGRASA, A. [et al.]. Veus 1. Curs de català. Llibre de l'alumne. Barcelona: Publicacions de l'Abadia de Montserrat, 2005.(1)

—. Veus 1. Curs de català. Llibre d'exercicis i gramàtica. Barcelona: Publicacions de l'Abadia de Montserrat, 2005.

—. Veus 1. Curs de català. CD1 unitats 1,2 i 3. Barcelona: Publicacions de l'Abadia de Montserrat, 2005.

—. Veus 1. Curs de català CD2 unitats 4, 5 i 6. Barcelona: Publicacions de l'Abadia de Montserrat, 2005.

MAS, M.; VILAGRASA, A. [et al.]. Veus 2. Curs de català. Llibre de l'alumne. Barcelona: Publicacions de l'Abadia de Montserrat, 2005.

—. Veus 2. Curs de català. Llibre d'exercicis i gramàtica. Barcelona: Publicacions de l'Abadia de Montserrat, 2005.

—. Veus 2. Curs de català. CD1 unitats 1,2 i 3. Barcelona: Publicacions de l'Abadia de Montserrat, 2005.

—. Veus 2. Curs de català CD2 unitats 4, 5 i 6. Barcelona: Publicacions de l'Abadia de Montserrat, 2005.

BADIA, D. Llengua catalana. Nivell llindar 1. [Libre i CD]. Vic: L'Àlber, 2005. BADIA, D i

SAL•LARI, C. Llengua catalana. Nivell inicial. Vic: L'Àlber, 2003.

MELCION, J.; MAS, M., et al. Digui, digui, 2vols., Barcelona, Publicacions de l'Abadia de Montserrat i Enciclopèdia Catalana, ed. renovada desde 1994, con reimpressiones. Para este nivel se requiere únicamente el volumen primero. El método cuenta también con libro de ejercicios y materiales audiovisuales.

ABELLÓ, X. et alt. Llengua Catalana. Bàsic 1, 2 i 3. Barcelona: Barcanova, 2006.

Diàleg multimèdia, Consorci per a la Normalització Lingüística, Multimèdia, 3 cds. Estos tres cdrom se encuentran a disposición de los interesados en la Mediateca de la UNED. Para este nivel es suficiente con el primer CD.

(1) Quien desee utilizar el método Veus de Mas, Vilagrasa et al. debe tener en cuenta que este nivel requiere el uso de los dos manuales indicados -Veus 1 y Veus 2-, con todos sus respectivos volúmenes.

BIBLIOGRAFÍA COMPLEMENTARIA

Materiales complementarios

ALEGRE, M. [et al.]. Gramaticard. Totes les regles de la gramàtica catalana. Barcelona: Castellnou, 1995. (El Minimanual; 15)

BADIA, R. M. Ortocard. Regles d'ortografia catalana. Barcelona: Castellnou, 1995. (El Minimanual; 1).

BASTONS, N. [et al.] Gramàtica pràctica del català. Barcelona: Teide, 2011. RUAIX, J. La conjugació dels verbs. Moià: J. Ruaix, 1990.

TORRAS, J.; ROBERT, M. Els verbs catalans. Barcelona: Enciclopèdia Catalana, 1995.

Verbicard. Tots els verbs catalans conjugats. Barcelona: Castellnou, 1995. (El Minimanual; 2)

XURIGUERA, J. B. Els verbs catalans conjugats. 35a ed. Barcelona: Claret, 1998. (Pompeu Fabra; 6)

Son útiles también todos los materiales aptos para la preparación de exámenes oficiales de catalán- valenciano previstos por las diferentes administraciones de los territorios donde se habla esta lengua.

Alternativa virtual

Matriculación en el curso "Parla.cat", un espacio virtual de aprendizaje, ofrecido por el Institut Ramon Llull, que pone al alcance de todos materiales didácticos para aprender la lengua catalana.

Los cursos de parla.cat que deberían seguirse para lograr los objetivos del nivel A2 son los tres del nivel Bàsic (Bàsic 1, Bàsic 2 y Bàsic 3). Para poder cursarlos es necesario, tras haberse matriculado en el CUID, inscribirse en estos cursos, bajo la modalidad libre y gratuita en [<http://www.parla.cat/>]. El profesorado del CUID resolverá las dudas de sus alumnos y corregirá las tareas no autoevaluables que se propongan en este curso virtual desde el espacio virtual de la UNED.

METODOLOGÍA

Remitimos a la introducción general.

EVALUACIÓN

TIPO DE PRUEBA PRESENCIAL - CRITERIOS DE EVALUACIÓN

Tipo de examen

Descripción de las pruebas escritas

Description de las pruebas orales

ESTRUCTURA DE LAS PRUEBAS Y CALIFICACIONES

PRUEBA ESCRITA

Prueba escrita - Comprensión lectora / Uso de la lengua

Comprensión lectora (% nota final) 0

Tareas

Duración del examen (minutos)

Instrucciones en español

Valor acierto 0

Descuento fallo 0

Nota mínima para aprobar 0

Prueba escrita - Expresión escrita

Expresión escrita (% nota final) 0

Tareas

Duración del examen (minutos)

Instrucciones en español

Valor acierto 0

Descuento fallo 0

Nota mínima para aprobar 0

PRUEBA ORAL

Prueba oral - Comprensión auditiva

Comprensión auditiva (% nota final) 0

Tareas

Duración del examen (minutos)

Instrucciones en español

Valor acierto 0

Descuento fallo 0

Nota mínima para aprobar 0

Prueba oral - Expresión Oral

Expresión Oral (% nota final)	0
Tareas	
Duración del exámen (minutos)	
Instrucciones en español	
Valor acierto	0
Descuento fallo	0
Nota mínima para aprobar	0

Cómo se obtiene la calificación

TUTORIZACIÓN

IGUALDAD DE GÉNERO

En coherencia con el valor asumido de la igualdad de género, todas las denominaciones que en esta Guía hacen referencia a órganos de gobierno unipersonales, de representación, o miembros de la comunidad universitaria y se efectúan en género masculino, cuando no se hayan sustituido por términos genéricos, se entenderán hechas indistintamente en género femenino o masculino, según el sexo del titular que los desempeñe.